

Solvency II

Solvency II

Οδηγίες εφαρμογής

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	4
-----------------------	---

Τα πρώτα βήματα	8
------------------------------	---

Οι προκλήσεις για την επίτευξη της εφαρμογής του Solvency II	8
--	---

Εμπλεκόμενα στελέχη	9
---------------------------	---

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης για τον προγραμματισμό των απαραίτητων ενεργειών για την εφαρμογή του Solvency-II :	9
--	---

Διοικητικό Συμβούλιο.....	9
---------------------------	---

Ανώτερα Στελέχη.....	9
----------------------	---

Βασικές τροποποιήσεις που επιφέρει η οδηγία Solvency II στον τρόπο λειτουργίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων	14
--	----

Δεύτερος Πυλώνας – Ποιοτικές Απαιτήσεις του Solvency II	14
--	----

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης στο Δεύτερο Πυλώνα:	14
---	----

Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης	15
--	----

Απαιτήσεις ικανότητας και ήθους και απόδειξη εντιμότητας	15
--	----

Σύστημα διακυβέρνησης.....	16
----------------------------	----

Εκτίμηση ιδίου Κινδύνου και Φερεγγυότητας (Own Risk and Solvency Assessment – ORSA).....	16
---	----

Εσωτερικός Έλεγχος και Εσωτερικός Λογιστικός Έλεγχος.....	17
---	----

Αναλογιστική Λειτουργία.....	17
------------------------------	----

Εξωτερική Ανάθεση (Outsourcing)	17
---------------------------------------	----

Προσθήκη Κεφαλαίων	18
--------------------------	----

Τρίτος Πυλώνας – Απαιτήσεις Δημοσιοποίησης του Solvency II	19
---	----

Έκθεση σχετικά με την Φερεγγυότητα και την Χρηματοοικονομική Κατάσταση	19
--	----

Πληροφορίες προς την επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Ασφαλίσεων και επαγγελματικών Συντάξεων (CEIOPS).....	20
---	----

Πρώτος Πυλώνας – Ποσοτικές Απαιτήσεις του Solvency II	22
--	----

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης στο Πρώτο Πυλώνα	22
--	----

Αποτίμηση στοιχείων Ενεργητικού / Παθητικού	24
---	----

Τεχνικές Προβλέψεις	25
---------------------------	----

Ίδια Κεφάλαια.....	26
--------------------	----

Τυποποιημένη μέθοδος για τον υπολογισμό του SCR & MCR	27
---	----

Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας (SCR).....	28
---	----

Ελάχιστες Κεφαλαιακές Απαιτήσεις (MCR).....	29
---	----

Επενδύσεις	30
Ποιότητα Στατιστικών Στοιχείων	31
Εσωτερικά Υποδείγματα για τον Υπολογισμό των Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας.....	32
Ορισμός Εσωτερικού Υποδείματος για τον Υπολογισμό των Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας.....	32
<i>Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης για την δημιουργία Εσωτερικών Υποδειγμάτων υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων Φερεγγυότητας :</i>	33
Δοκιμή Χρήσεως - Use test.....	33
Διακυβέρνηση Εσωτερικών Υποδειγμάτων (Internal models governance)	34
Πρότυπα ποιότητας στατιστικών στοιχείων	34
Πρότυπα βαθμονόμησης – Calibration Standards	35
Διανομή κερδών και ζημιών (Profit and loss attribution).....	35
Νομιμοποίηση / επικύρωση (validation)	35
Πρότυπα τεκμηρίωσης (documentation standards)	35
Εξωτερικά Υποδείγματα και δεδομένα.....	36

Εισαγωγή

Το Solvency II (Φερεγγυότητα II) αποτελεί τη νέα κοινοτική οδηγία που θα ρυθμίζει απαιτήσεις κεφαλαιακής επάρκειας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και θα τεθεί σε εφαρμογή από την 31^η Οκτωβρίου , 2012.

Το Solvency II θεσπίζει ένα ενιαίο σύστημα υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων σε όλες τα κράτη – μέλη της Ε.Ε. το οποίο θα αντικαταστήσει πλήρως το τρέχον σύστημα, υιοθετώντας τεχνικές διαχείρισης κινδύνων , εταιρικής διακυβέρνησης και διαφάνειας, οι οποίες κρίνονται πλέον απαραίτητες για την ορθή λειτουργία της αγοράς και την προστασία του καταναλωτή – ασφαλισμένου μέσα στο σύγχρονο , πολύπλοκο και συνεχώς εξελισσόμενο χρηματοοικονομικό σύστημα.

Από το πεδίο της Οδηγίας Solvency II εξαιρούνται οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις των οποίων τα ακαθάριστα ετήσια έσοδα από ασφάλιστρα δεν υπερβαίνουν τα 5 εκατ. EUR , οι επιχειρήσεις των οποίων οι συνολικές τεχνικές προβλέψεις συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού δεν υπερβαίνουν τα 25 εκατ. EUR και οι επιχειρήσεις που ανήκουν σε όμιλο και οι συνολικές τεχνικές προβλέψεις του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και Φορείς Ειδικού Σκοπού, δεν υπερβαίνουν τα 25 εκατ. EUR (Άρθρο 4).

Η φερεγγυότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο εξής θα βασίζεται σε 3 πυλώνες. Στον πρώτο πυλώνα -στις ποσοτικές απαιτήσεις φερεγγυότητας - το βασικό στοιχείο ενδιαφέροντος είναι η υιοθέτηση του MCR (Minimum capital requirement ή Ελάχιστου Κεφαλαίου Φερεγγυότητας) κάτω του οποίου η ασφαλιστική επιχείρηση οδηγείται σε εποπτική παρέμβαση και πιθανή ανάκληση αδείας και του SCR (Solvency Capital Requirement ή Κεφαλαίου Φερεγγυότητας) το οποίο είναι το επιθυμητό κεφάλαιο που θα πρέπει να κατέχει μια ασφαλιστική εταιρία ,προκειμένου να μην κινδυνεύει με χρεοκοπία με ποσοστό εμπιστοσύνης 99.5% σε χρονικό ορίζοντα ενός έτους . Στον πρώτο πυλώνα επίσης περιλαμβάνονται όλοι οι σχετικοί κανόνες βάση των οποίων σχηματίζονται τα τεχνικά αποθέματα, ρυθμίζονται οι επενδύσεις, καθορίζονται τα περιουσιακά στοιχεία καθώς και η ποιότητα των κεφαλαίων που θα στο σύνολο τους εξασφαλίζουν την επιθυμητή φερεγγυότητα για τις ασφαλιστικές εταιρίες.

Ο δεύτερος πυλώνας καθορίζει τις ποιοτικές προδιαγραφές της φερεγγυότητας ,δηλαδή : τις αρχές εσωτερικού ελέγχου πάνω στις οποίες θα βασίζεται η αξιολόγηση κινδύνων (εταιρική διακυβέρνηση) ενώ επιπλέον προχωρά στην ανασκόπηση της μέχρι σήμερα εποπτικής διαδικασίας και στην αναθεώρηση της.

Τέλος ο τρίτος πυλώνας καθορίζει τις απαιτήσεις δημοσίευσης και διαφάνειας των στοιχείων , εποπτικών και οικονομικών. Μέσα στα πλαίσια της απαιτούμενης διαφάνειας οι ασφαλιστικές εταιρίες θα πρέπει να δημοσιοποιούν το κατά πόσον διατηρούν ή όχι το απαιτούμενο κεφάλαιο φερεγγυότητας (SCR) ή το κατά πόσον οι εποπτικές αρχές τους επέβαλαν προσθήκες κεφαλαίων κατά την περίοδο αναφοράς.

Στην παρούσα φάση ολοκληρώθηκαν οι διαβουλεύσεις του δευτέρου επιπέδου της Οδηγίας και εντός του πρώτου τριμήνου του 2010 οι CEIOPS θα ολοκληρώσουν τις προτάσεις τους προς την Κομισσιόν για τα μέτρα εφαρμογής. Τα μέτρα εφαρμογής θα οριστικοποιηθούν περί τα μέσα του έτους. Αναμένεται επίσης από τους CEIOPS η οριστικοποίηση των τεχνικών προδιαγραφών για το QIS5 περί τα μέλη Μαρτίου, του οποίου η διεξαγωγή έχει προγραμματιστεί για την περίοδο Αυγούστου – Νοεμβρίου, 2010.

Στο παρόν έγγραφο , επιχειρείται μια σύντομη παρουσίαση των σημαντικών αλλαγών που προκύπτουν ανά πυλώνα της οδηγίας Solvency II καθώς και τα πρώτα απαραίτητα βήματα για την έγκαιρη προετοιμασία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων για την ομαλή μετάβαση τους στο νέο νομοθετικό πλαίσιο.

Μέθοδος διαμόρφωσης της Οδηγίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία Λαμφαλουσί

- **Επίπεδο 1** : Περιλαμβάνει την συγκέντρωση υφιστάμενων Οδηγιών και κανονισμών καθώς και προτάσεις για μελλοντικές οδηγίες, οι οποίες παρουσιάζονται υπό μορφή σχεδίου νόμου στο Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για να υπάρχει έτσι η σύμφωνη γνώμη της Κομισσιόν και να προχωρήσει η διαδικασία στο δεύτερο επίπεδο , δηλαδή στον σχεδιασμό των μέτρων εφαρμογής.

- **Επίπεδο 2** : Οι προτάσεις για τα μέτρα εφαρμογής της Οδηγίας προετοιμάζονται από τους CEIOPS και δημοσιεύονται προς διαβούλευση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη (CEA , Groupe Consultatif κλπ). Μετά την διαβούλευση , τα μέτρα προωθούνται από τους CEIOPS στην Κομισσιόν. Η Κομισσιόν με την σειρά της ετοιμάζει λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές βασιζόμενη στις απόψεις των CEIOPS τις οριστικοποιεί και τις υιοθετεί, αφού λάβει εντός τριών μηνών την ψήφο της EIOPC (European Insurance and Occupational Pensions Committee).

Στην παρούσα φάση η εξέλιξη της Οδηγίας βρίσκεται μεταξύ Δεύτερου και Τρίτου Επιπέδου

- **Επίπεδο 3**: Στο επίπεδο αυτό, ο CEIOPS σε συνεννόηση με την Συμβουλευτική επιτροπή (consultive panel) που απαρτίζεται από ειδικούς της ασφαλιστικής αγοράς και από καταναλωτές, παρέχει συνεχή επίβλεψη και αξιολόγηση για τα νομοθετικά μέτρα που αποφασίστηκαν στο δεύτερο επίπεδο μέχρι την έκδοση της τελικής Οδηγίας.

- **Επίπεδο 4** : Τέλος , στο τέταρτο επίπεδο , η Κομισσιόν προχωρεί στην ομοιόμορφη και αποτελεσματική υιοθέτηση της καινούργιας Ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Solvency II

Τα πρώτα βήματα

Τα πρώτα βήματα

Οι προκλήσεις για την επίτευξη της εφαρμογής του Solvency II

Όπως είναι πλέον γνωστό , η Οδηγία Solvency II , έρχεται για να αναθεωρήσει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις στην Ευρώπη , διασφαλίζοντας την προστασία των ασφαλισμένων μέσω της επίτευξης της επιθυμητής φερεγγυότητας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών εταιριών. Η εφαρμογή της νέας οδηγίας σίγουρα θα αποτελέσει μεγάλη πρόκληση για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Τα βασικότερα σημεία στα οποία θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε όλη την διαδικασία προσαρμογής είναι τα ακόλουθα :

Ποσοτικές απαιτήσεις : Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι σε θέση να κατανοήσουν πλήρως τις επιπτώσεις που θα προέλθουν από την ανάγκη ενσωμάτωσης ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης κινδύνων (risk management) σε όλο το φάσμα των εργασιών τους. Σημαντικό εργαλείο για την κατανόηση των επιπτώσεων αυτών είναι η συμμετοχή της ασφαλιστικής επιχείρησης σε μια μελέτη ποσοτικών επιπτώσεων (QIS). Η σημαντική απόφαση που θα πρέπει να ληφθεί όσον αφορά στις ποσοτικές επιπτώσεις της οδηγίας , είναι η επιλογή της χρήσης είτε της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού (standard formula) είτε των εσωτερικών μοντέλων / υποδειγμάτων (internal models) , είτε των μερικώς εσωτερικών μοντέλων/ υποδειγμάτων (partial internal models).

Ίδια κεφάλαια : Τα επιλέξιμα Ίδια Κεφάλαια στο εξής θα διαχωρίζονται αναλόγως της ποιότητας τους σε τρεις κατηγορίες. Η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξετάσει λεπτομερώς τις απαιτήσεις για την ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που διαθέτει και να είναι σε θέση να τα διαχωρίσει σε δύο βασικές κατηγορίες : στα βασικά ίδια κεφάλαια και στα συμπληρωματικά ίδια κεφάλαια. Επίσης, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να δώσουν ιδιαίτερο βάρος στην ταξινόμηση των ιδίων κεφαλαίων (Tier 1, 2 & 3).

Αξιολόγηση κινδύνων και εταιρική διακυβέρνηση : Κάποιοι από τους κινδύνους που αντιμετωπίζει η ασφαλιστική επιχείρηση μπορούν να αντιμετωπιστούν σε μεγάλο βαθμό από την κάλυψη των απαιτήσεων εταιρικής διακυβέρνησης. Σημαντικά μέρη της εταιρικής διακυβέρνησης είναι οι εφαρμογή διαδικασιών για την διαχείριση κινδύνων , η εφαρμογή διαδικασιών για την Εκτίμηση ιδίου Κινδύνου και Φερεγγυότητας (Own Risk and Solvency Assessment – ORSA) , για τον εσωτερικό έλεγχο , για τον εσωτερικό λογιστικό έλεγχο , για την αναλογιστική λειτουργία κλπ.

Διαφάνεια : Το Solvency II ως άμεσο στόχο του έχει την ενδυνάμωση της διαφάνειας στις ασφαλιστικές εργασίες. Η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξισορροπήσει μεταξύ των απαιτήσεων διαφάνειας της Οδηγίας αλλά και

της διασφάλισης των πληροφοριών που είναι σημαντικές για την διατήρηση της ανταγωνιστικότητας της.

Ποια είναι τα πρώτα βήματα στην εφαρμογή των απαιτήσεων της Οδηγίας Solvency II ;

Εμπλεκόμενα στελέχη

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης για τον προγραμματισμό των απαραίτητων ενεργειών για την εφαρμογή του Solvency-II :

Στελέχη	Απαιτούμενη δράση
Διοικητικό Συμβούλιο	Λήψη αποφάσεων
Ανώτερα Στελέχη	Λήψη αποφάσεων και παρακολούθηση εφαρμογής
Τμήμα Διαχείρισης Κινδύνου (Risk Management)	Ενεργή εμπλοκή στην εφαρμογή
Τμήμα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης (Finance)	Ενεργή εμπλοκή στην εφαρμογή
Τμήμα Αναλογιστικής	Ενεργή εμπλοκή στην εφαρμογή
Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου	Συνεισφορά στην εφαρμογή

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει άμεσα να προχωρήσουν στον προγραμματισμό των απαραίτητων ενεργειών για την ομαλή προσαρμογή τους στην νέα νομοθεσία Solvency II. Για την εφαρμογή του Solvency II είναι απαραίτητη η εμπλοκή και η συμμετοχή στελεχών από σχεδόν όλα τα επίπεδα της διοικητικής πυραμίδας της επιχείρησης και από διάφορα Τμήματα και Υπηρεσίες.

Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό συμβούλιο της ασφαλιστικής επιχείρησης θα πρέπει να ενημερωθεί επαρκώς για τις επερχόμενες αλλαγές στην ασφαλιστική νομοθεσία για να είναι έτσι σε θέση να κατανοήσει το μέγεθος των απαραίτητων αλλαγών , να πάρει συνειδητές αποφάσεις και να προχωρήσει στην ανάθεση αρμοδιοτήτων στα κατάλληλα στελέχη της επιχείρησης που θα είναι σε θέση να δημιουργήσουν ένα σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του Solvency II , το οποίο τελικώς και θα εγκριθεί από το Διοικητικό συμβούλιο αν κριθεί επαρκές.

Ανώτερα Στελέχη

Τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης θα πρέπει να εμπλακούν ενεργά στην κατάρτιση του σχεδίου εφαρμογής της Οδηγίας Solvency II , το οποίο θα πρέπει να περάσει από την έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να προχωρήσει στην διενέργεια Ανάλυσης Ανοίγματος (Gap Analysis) προκειμένου να αξιολογήσει τις πιθανές αλλαγές στις κεφαλαιακές απαιτήσεις από το Solvency I στο Solvency II. Σε αυτή την περίπτωση η επιχείρηση θα πρέπει να προχωρήσει σε άμεση σύγκριση των απαιτήσεων του Solvency I και του Solvency II στον Τομέα της αξιολόγησης Κινδύνων , στα ίδια κεφάλαια, στην αποτίμηση στοιχείων του παθητικού, στην απαιτούμενη ποιότητα και στην ύπαρξη των στατιστικών στοιχείων, στον τομέα του εσωτερικού ελέγχου , στον τομέα της εταιρικής διακυβέρνησης , στον αναλογιστικό τομέα, στις εποπτικές απαιτήσεις διαφάνειας και δημοσίευσης κλπ. Για την διενέργεια σύγκρισης των απαιτήσεων χρειάζεται να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στα ακόλουθα άρθρα της Οδηγίας Solvency II :

Αντικείμενο Εργασιών	Σχετικό άρθρο Οδηγίας Solvency II
Ποσοτικές απαιτήσεις	
Αποτίμηση στοιχείων παθητικού	75-86
Ίδια κεφάλαια	87-99
Use Test - Δοκιμή Χρήσης	120
Πρότυπα ποιότητας στατιστικών στοιχείων	121
Πρότυπα διαμόρφωσης (calibration)	122
Καταλογισμός κερδών - ζημιών	123
Πρότυπα επικύρωσης	124
Πρότυπα τεκμηρίωσης	125
Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα	126
Κεφαλαιακές απαιτήσεις για εσωτερικά μοντέλα	112 -127
Ποιοτικές απαιτήσεις	
Γενικές απαιτήσεις εταιρικής διακυβέρνησης	41
Απαιτήσεις ήθους για πρόσωπα διοίκησης	42
Απόδειξη εντιμότητας	43
Διαχείριση Κινδύνων	44
Εκτίμηση ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας	45
Εσωτερικός Έλεγχος	46
Εσωτερικός Λογιστικός έλεγχος	47
Αναλογιστική Λειτουργία	48
Εξωτερική ανάθεση (outsourcing)	49

Επίσης , είναι σημαντική και απαραίτητη η συμπλήρωση του πιο πρόσφατου Quantitative Impact Study (QIS 4) προκειμένου να προσδιοριστούν και ποσοτικά οι κεφαλαιακές απαιτήσεις που προκύπτουν με το νέο καθεστώς του Solvency II.

Το QIS 5 έχει προγραμματιστεί από τους CEIOPS να λάβει χώρα περί τα μέσα του 2010 και αναμένεται να αυξήσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις που προέκυψαν στο QIS 4 , λόγω των ιδιαίτερα αυστηρών μέτρων εφαρμογής της Οδηγίας. Συστήνεται σε όλες τις εταιρίες να προχωρήσουν στην μερική ή ολική συμπλήρωση του.

Σχέδιο Δράσης για την εφαρμογή του Solvency II

Οι προαναφερόμενες κινήσεις θα καθορίσουν τις απαραίτητες ενέργειες που θα συμπεριληφθούν στο Σχέδιο Δράσης για την εφαρμογή του Solvency II. Το σχέδιο δράσης είναι σημαντικό να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

1

Πρώτο στάδιο : Την αναγνώριση και την καταγραφή των απαιτήσεων του Solvency II. Με την μελέτη της Οδηγίας καθώς και με την μελέτη των Συμβουλευτικών Εγγράφων που έχουν δημοσιευτεί από τους CEIOPS για τα μέτρα εφαρμογής, γνωστοποιούνται οι νέες απαιτήσεις οι οποίες θα πρέπει να χαρτογραφηθούν από την εταιρία και να κατηγοριοποιηθούν ανά αντικείμενο. (π.χ αναλογιστικές απαιτήσεις, απαιτήσεις διαχείρισης κινδύνων κλπ).

2

Δεύτερο στάδιο : Την αξιολόγηση των καταγεγραμμένων απαιτήσεων σε σχέση με τις παρούσες εταιρικές πρακτικές. Με την αξιολόγηση των καταγεγραμμένων απαιτήσεων η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να κατανοήσει σε ποιους τομείς βρίσκεται ήδη σε πλήρη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της Οδηγίας , σε ποιους τομείς είναι μερικώς συμμορφούμενη και σε ποιους υπάρχει τεράστιο χάσμα στην συμμόρφωση.

3

Τρίτο Στάδιο : Τον σχεδιασμό των δράσεων βάση της αξιολόγησης των καταγεγραμμένων απαιτήσεων. Στο στάδιο αυτό και μετά την αξιολόγηση των καταγεγραμμένων απαιτήσεων , η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί πλέον να καταρτίσει σχέδιο δράσης (**action plan**) σε όλους τους τομείς των εργασιών της που παρεκκλίνουν της οδηγίας , λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την επάρκεια των στοιχείων της , την χρονική περίοδο που είναι απαραίτητη για τις δράσεις αυτές, το προσωπικό που πρέπει να εμπλακεί και να είναι υπεύθυνο για την ολοκλήρωση των δράσεων και τέλος το συνολικό κόστος των απαραίτητων δράσεων.

Τμήματα διαχείρισης κινδύνων , χρηματοοικονομικής διαχείρισης , αναλογιστικής και εσωτερικού ελέγχου : Όλα τα τμήματα της ασφαλιστικής επιχείρησης , με βασικότερα το τμήμα διαχείρισης κινδύνων , το τμήμα χρηματοοικονομικής διαχείρισης , το τμήμα αναλογιστικής και το τμήμα εσωτερικού ελέγχου , εμπλέκονται άμεσα συμμετέχουν ενεργά στην εφαρμογή του σχεδίου δράσης για την εφαρμογή του Solvency II. Το τμήμα εσωτερικού ελέγχου κυρίως εμπλέκεται στις ποιοτικές απαιτήσεις της οδηγίας ενώ τα άλλα τμήματα στις ποσοτικές.

Σύνοψη

- Το Διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης ενημερώνεται επαρκώς για τις νέες απαιτήσεις.
- Τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης αναλαμβάνουν την διενέργεια Ανάλυσης Ανοίγματος (Gap Analysis).
- Συμπληρώνεται από την επιχείρηση το πιο πρόσφατου Quantitative Impact Study (QIS 4)
- Δημιουργείται από την επιχείρηση Σχέδιο Δράσης για την εφαρμογή του Solvency II.
- Το σχέδιο δράσης εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και ορίζεται ένας γενικός υπεύθυνος για την εκτέλεση του σχεδίου δράσης ο οποίος αναθέτει τις ανάλογες δράσεις στους αντίστοιχους υπευθύνους του κάθε εμπλεκόμενου τμήματος.

Τέταρτη Μελέτη Ποσοτικών Επιπτώσεων (QIS4)

Όλα τα απαραίτητα έγγραφα οδηγιών συμπλήρωσης καθώς και τα σχετικά φύλλα εργασίας βρίσκονται στον ακόλουθο σύνδεσμο :

<http://www.ceiops.eu/content/view/118/124/>

Solvency II

Δεύτερος & Τρίτος
Πυλώνας
«Εταιρική διακυβέρνηση ,
Σύστημα διαχείρισης
Κινδύνων και Διαφάνεια»

Βασικές τροποποιήσεις που επιφέρει η οδηγία Solvency II στον τρόπο λειτουργίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων

Δεύτερος Πυλώνας – Ποιοτικές Απαιτήσεις του Solvency II

Ένας από τους βασικότερους στόχους της Οδηγίας Solvency II είναι η εισαγωγή και η ολοκληρωτική ενσωμάτωση ενός συστήματος διαχείρισης κινδύνων (risk management) στις ασφαλιστικές εργασίες, σε όλα τα επίπεδα. Εντός της οδηγίας υπάρχει συγκεκριμένη αναφορά για το σύστημα εταιρικής διακυβέρνησης στο Τμήμα 2 (Άρθρα 41-50) το οποίο επεκτείνεται και στις απαιτήσεις διαφάνειας και δημοσίευσης από τις εποπτικές αρχές. Σε αυτή την ενότητα θα γίνει μια σύντομη περιγραφή των βασικών στοιχείων του δεύτερου Πυλώνα.

Σημαντικό Συμβουλευτικό έγγραφο μέτρων εφαρμογής των CEIOPS για τον Δεύτερο Πυλώνα:

CP 33 – Advice on Systems of Governance

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης στο Δεύτερο Πυλώνα:

Στελέχη	Απαιτούμενη δράση
Διοικητικό Συμβούλιο	Λήψη αποφάσεων
Ανώτερα Στελέχη	Λήψη αποφάσεων και παρακολούθηση εφαρμογής
Τμήμα Διαχείρισης Κινδύνου (Risk Management)	Βασική εμπλοκή στη διαδικασία
Τμήμα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης (Finance)	Βασική εμπλοκή στη διαδικασία
Τμήμα αναλογιστικής	Βασική εμπλοκή στη διαδικασία
Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου	Συνεισφορά στη διαδικασία

Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης

Το άρθρο 41 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται στην υποχρέωση των ασφαλιστικών εταιριών να διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα διακυβέρνησης που θα εγγυάται τη σωστή και συνετή διαχείριση των δραστηριοτήτων τους. Το σύστημα αυτό θα περιλαμβάνει διαφανή οργανωτική δομή καθώς και μηχανισμό διασφάλισης της μετάδοσης των πληροφοριών εντός της εταιρίας. Επίσης, το σύστημα διακυβέρνησης θα υπόκειται σε τακτική εσωτερική εξέταση και θα πρέπει να είναι ανάλογο προς τη φύση, την πολυπλοκότητα και την κλίματα των εργασιών της επιχείρησης. Είναι υποχρεωτική η γραπτή τήρηση των πολιτικών που θα υιοθετήσει η επιχείρηση σε σχέση με την διαχείριση κινδύνων, των εσωτερικό έλεγχο αλλά και τον εσωτερικό λογιστικό έλεγχο καθώς και για τις εξωτερικές αναθέσεις ανά περίπτωση. Οι καταγεγραμμένες πολιτικές θα πρέπει να αναθεωρούνται τουλάχιστον σε ετήσια βάση και θα υπόκεινται στην έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου ή του αρμόδιου διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου.

Η εποπτική αρχή θα αξιολογεί και θα επαληθεύει στο σύστημα διακυβέρνησης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ενώ θα είναι σε θέση να ζητήσει βελτιώσεις για την ενδυνάμωση του.

Οι απαιτήσεις διακυβέρνησης δεν υφίστανται στο Solvency I

Απαιτήσεις ικανότητας και ήθους και απόδειξη εντιμότητας

Τα άρθρα 42 – 43 της Οδηγίας Solvency II αναφέρονται στην απαιτούμενη ικανότητα αλλά και στο ήθος των προσώπων που διοικούν την ασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου τα επαγγελματικά τους προσόντα, η γνώσεις και η εμπειρία τους, καθώς και η υπόληψη αλλά και η ακεραιότητα τους να τα κατάλληλα για την ουσιαστική διοίκηση της επιχείρησης. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κοινοποιούν τα στοιχεία ταυτότητας αλλά και τις πιθανές αλλαγές στα στοιχεία αυτά των προσώπων που ασκούν την διοίκηση της επιχείρησης άμεσα ή έμμεσα. Το άρθρο 43 περί απόδειξης εντιμότητας, απαιτεί αποδείξεις μη προγενέστερης πτώχευσης αλλά και την προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου για τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών.

Σύστημα διακυβέρνησης

Τα μέτρα εφαρμογής για το Σύστημα Διακυβέρνησης αναλύονται λεπτομερώς στο Συμβουλευτικό Έγγραφο Νο.33 των CEIOPS (CP33 – Advice on System of Governance). Το συγκεκριμένο συμβουλευτικό έγγραφο αναφέρεται στα ακόλουθα θέματα :

- Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης
- Απαιτήσεις καταλληλότητας
- Σύστημα διαχείρισης Κινδύνων
- Εσωτερικά συστήματα ελέγχου
- Εσωτερικός Έλεγχος
- Αναλογιστική λειτουργία
- Εξωτερική ανάθεση

Δεδομένης της παραδοχής της Οδηγίας που αναφέρεται στο ότι η αδυναμία στα συστήματα ελέγχου της ασφαλιστικής επιχείρησης την καθιστά ευάλωτη σε γεγονότα που πιθανώς να έχουν δυσμενείς οικονομικές συνέπειες ,το άρθρο 44 έρχεται να διασφαλίσει την επάρκεια των ελέγχων αυτών με την θέσπιση ενός εσωτερικού συστήματος διαχείρισης κινδύνων. Συγκεκριμένα , η οδηγία απαιτεί οι εταιρίες να λαμβάνουν υπόψη όλους τους πιθανούς κινδύνους στους οποίους εκτίθενται κατά την διενέργεια των εργασιών τους , σε όλα τα επίπεδα των εργασιών τους και να ενσωματώνουν τους κινδύνους αυτούς σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης κινδύνων που θα δημιουργήσουν. Στην περίπτωση δημιουργίας εσωτερικού μοντέλου από την εταιρία για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών της απαιτήσεων , η περιγραφή του συστήματος διακυβέρνησης είναι απαραίτητη για την τελική απόφαση έγκρισης και θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει και επιπρόσθετους κινδύνους που πιθανό να μην περιλαμβάνονται πλήρως στον υπολογισμό του SCR αλλά πιθανό να επηρεάσουν σημαντικά την επιχείρηση. Η κάθε ασφαλιστική επιχείρηση χρειάζεται σύστημα διαχείρισης κινδύνων προκειμένου να παρακολουθεί και να κατανοεί τους κινδύνους που αντιμετωπίζει στο σύνολο των εργασιών της.

Εκτίμηση ιδίου Κινδύνου και Φερεγγυότητας (Own Risk and Solvency Assessment – ORSA)

Το άρθρο 45 της οδηγίας μέσα στα πλαίσια του συστήματος διαχείρισης κινδύνου, αναφέρει ότι κάθε ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διεξάγει την δική της εσωτερική εκτίμηση κινδύνου και φερεγγυότητας. Σύμφωνα με σχετικό έγγραφο που εξέδωσαν οι CEIOPS το 2008 (http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/consultations/IssuesPaperORSA.pdf) , ο ορισμός της Εκτίμησης ιδίου Κινδύνου και Φερεγγυότητας είναι το « σύνολο των διαδικασιών και των διεργασιών που χρησιμοποιούνται προκειμένου να αναγνωριστούν , να αξιολογηθούν , να παρακολουθούνται , να διαχειρίζονται και να αναφέρονται οι βραχυπρόθεσμοι αλλά και οι

μακροπρόθεσμοι κίνδυνοι που αντιμετωπίζει μια ασφαλιστική επιχείρηση ή που πιθανό να αντιμετωπίσει στο μέλλον , προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγκαία φερεγγυότητα της επιχείρησης ανά πάσα στιγμή». Με λίγα λόγια , η Εκτίμηση ιδίου Κινδύνου και Φερεγγυότητας αντικατοπτρίζει το ιδιαίτερο προφίλ κινδύνου της κάθε ασφαλιστικής επιχείρησης και θα πρέπει να αποτελέσει ένα αναπόσπαστο μέρος των εργασιών της αλλά και ένα σημαντικό εργαλείο λήψης στρατηγικών αποφάσεων.

Εσωτερικός Έλεγχος και Εσωτερικός Λογιστικός Έλεγχος

Τα άρθρα 45 – 46 της Οδηγίας Solvency II αναφέρονται στην ύπαρξη αποτελεσματικού συστήματος εσωτερικού ελέγχου αλλά και στην ύπαρξη ουσιαστικής λειτουργίας εσωτερικού λογιστικού ελέγχου. Το μεν σύστημα ελέγχου περιλαμβάνει την παρακολούθηση τουλάχιστον των λογιστικών και διοικητικών διαδικασιών της επιχείρησης με ύπαρξη λειτουργίας συμμόρφωσης και με την παράλληλη δυνατότητα παροχής συμβουλών στο αρμόδιο διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο για την συμμόρφωση στις εκάστοτε απαιτήσεις ενώ ο δε εσωτερικός λογιστικός έλεγχος περιλαμβάνει την αξιολόγηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας των καθαρά λογιστικών διαδικασιών της επιχείρησης.

Αναλογιστική Λειτουργία

Το άρθρο 48 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται λεπτομερώς στην ρύθμιση της αποτελεσματικής αναλογιστικής λειτουργίας εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης. Μεταξύ άλλων, η αναλογιστική λειτουργία συντονίζει τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, εξασφαλίζει την καταλληλότητα των μεθόδων για τον υπολογισμό αυτό, αξιολογεί την επάρκεια και την ποιότητα των στοιχείων που χρησιμοποιούνται στους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων ενώ παράλληλα έχει την δυνατότητα να πληροφορεί το διοικητικό , διαχειριστικό και εποπτικό όργανο σχετικά με την καταλληλότητα και την αξιοπιστία του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι το αναλογιστικό έργο να εκτελείται από άτομα που διαθέτουν γνώση αναλογιστικών και οικονομικών μαθηματικών και είναι σε θέση να αποδείξουν την σχετική τους εμπειρία σε σχέση με τα ισχύοντα επαγγελματικά πρότυπα.

Εξωτερική Ανάθεση (Outsourcing)

Το άρθρο 49 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται στην περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης επιχειρησιακών λειτουργιών ή άλλου είδους ασφαλιστικών δραστηριοτήτων. Με την εξωτερική ανάθεση οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις εξακολουθούν να φέρουν την ευθύνη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων τους σύμφωνα με την Οδηγία Solvency II και οφείλουν να διασφαλίσουν ότι μια ανάθεση δεν μειώνει την ποιότητα του συστήματος διακυβέρνησης , δεν

αυξάνει τον λειτουργικό κίνδυνο, δεν περιορίζει την δυνατότητα της εποπτείας να παρακολουθεί την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της ασφαλιστικής επιχείρησης και δεν υπονομεύει την ποιότητα των υπηρεσιών. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν έγκαιρα να ενημερώνουν τις εποπτικές αρχές για τις εξωτερικές αναθέσεις κρίσιμων λειτουργιών της επιχείρησης.

Προσθήκη Κεφαλαίων

Οι εποπτικές αρχές έχουν την δυνατότητα να επιβάλουν πρόσθετες κεφαλαιακές απαιτήσεις στις περιπτώσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που κατά την γνώμη των εποπτών το σύστημα διακυβέρνησης είναι ανεπαρκές.

Τρίτος Πυλώνας – Απαιτήσεις Δημοσιοποίησης του Solvency II

Ο τρίτος πυλώνας της οδηγίας αποσκοπεί στην επίτευξη διαφάνειας εντός της ασφαλιστικής αγοράς η οποία επιτυγχάνεται μέσω της δημοσιοποίησης των απαραίτητων από τις εποπτικές αρχές στοιχείων που αναλύονται στην παρούσα ενότητα. Τα σχετικά άρθρα της Οδηγίας Solvency II είναι τα άρθρα 51 – 56.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής των CEIOPS για τον Τρίτο Πυλώνα:

CP 34 – Advice on transparency and accountability,
CP 58 – Advice on Supervisory reporting and Disclosure

Έκθεση σχετικά με την Φερεγγυότητα και την Χρηματοοικονομική Κατάσταση

Το άρθρο 51 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται στην Έκθεση σχετικά με την Φερεγγυότητα και την Χρηματοοικονομική Κατάσταση που οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να δημοσιοποιούν σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις διαφάνειας. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την δραστηριότητα και τις επιδόσεις της επιχείρησης, την περιγραφή του συστήματος διακυβέρνησης και την εκτίμηση καταλληλότητας του για το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, την περιγραφή ανά κατηγορία των κινδύνων της επιχείρησης (έκθεση, συγκέντρωση, μείωση και ευαισθησία), την περιγραφή των στοιχείων του ενεργητικού και των τεχνικών προβλέψεων, την περιγραφή της διαχείρισης των κεφαλαίων κλπ. καθώς και τις αλλαγές από την προηγούμενη περίοδο αναφοράς σε σχέση με την τρέχουσα. Τέλος, δημοσιεύονται και οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης. Σύμφωνα με το άρθρο 53 της Οδηγίας Solvency II, οι εποπτικές αρχές επιτρέπουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να μην δημοσιεύουν πληροφορίες που θα επηρεάσουν την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης ή που δεσμεύονται από συμβατικές σχέσεις απορρήτου και εμπιστευτικότητας ενώ σε περίπτωση σοβαρών εξελίξεων που επηρεάζουν σημαντικά τις πληροφορίες της δημοσιευμένης Έκθεσης σχετικά με την Φερεγγυότητα και την Χρηματοοικονομική Κατάσταση οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες και επικαιροποιήσεις.

Πληροφορίες προς την επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Ασφαλίσεων και επαγγελματικών Συντάξεων (CEIOPS)

Το άρθρο 52 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται στο γεγονός ότι οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να παρέχουν σε ετήσια βάση προς την επιτροπή Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Ασφαλίσεων και επαγγελματικών Συντάξεων (CEIOPS) μεταξύ άλλων, την μέση πρόσθετη κεφαλαιακή απαίτηση ανά επιχείρηση και την κατανομή των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων που επιβλήθηκαν κατά την παρελθούσα χρήση. Οι CEIOPS θα δημοσιεύουν σε ετήσια βάση για το σύνολο των κρατών – μελών την συνολική κατανομή των πρόσθετων κεφαλαιακών απαιτήσεων στο σύνολο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιμέρους για τις εταιρίες ασφάλισης ζωής, για τις εταιρίες ασφάλισης ζημιών, για τις μεικτές εταιρίες και για τις Αντασφαλιστικές εταιρίες. Οι CEIOPS επίσης παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αλλά και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Solvency II

Πρώτος Πυλώνας
«Υπολογισμός Κεφαλαίου
Φερεγγυότητας &
Ελάχιστου Κεφαλαίου
Φερεγγυότητας ,
Αποτίμηση Ενεργητικού /
Παθητικού , Ίδια
Κεφάλαια»

Πρώτος Πυλώνας – Ποσοτικές Απαιτήσεις του Solvency II

Ο Πρώτος Πυλώνας της Οδηγίας Solvency II αφορά στις Ποσοτικές απαιτήσεις της φερεγγυότητας , δηλαδή : Την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού , τον υπολογισμό του Ελαχίστου Κεφαλαίου Φερεγγυότητας και του Κεφαλαίου Φερεγγυότητας (MCR & SCR), την αποτίμηση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων , τα επιλέξιμα κεφάλαια κλπ.

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης στο Πρώτο Πυλώνα

Στελέχη	Απαιτούμενη δράση
Διοικητικό Συμβούλιο	Ενημέρωση και προσοχή
Ανώτερα Στελέχη	Ενημέρωση και προσοχή
Τμήμα Διαχείρισης Κινδύνου (Risk Management)	Συνεισφορά στην διαδικασία
Τμήμα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης (Finance)	Βασική εμπλοκή στη διαδικασία
Τμήμα αναλογιστικής	Βασική εμπλοκή στη διαδικασία
Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου	Προσοχή

Είναι σχεδόν αδύνατο να γίνει άμεση σύγκριση των απαιτήσεων του Solvency I με το Solvency II , δεδομένου ότι το Solvency II αλλάζει εντελώς την λογική και την μέθοδο πάνω στην οποία στηρίζεται ο υπολογισμός των απαιτούμενων κεφαλαίων της ασφαλιστικής επιχείρησης στην παρούσα φάση. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει βασικές πληροφορίες για τα στοιχεία του πρώτου πυλώνα:

Solvency II	
Απαιτήσεις & μη ασφαλιστικές υποχρεώσεις	Σύμφωνα με τα IFRS.
Ασφαλιστικές υποχρεώσεις	Στην αξία αγοράς (transfer /market value) – Οι ασφαλιστικές υποχρεώσεις υπολογίζονται βάση της Βέλτιστης Εκτίμησης (Best Estimate) επιπλέον ενός περιθωρίου κινδύνου (Risk Margin) το οποίο είναι non -

	hedgable
Κεφάλαια	Τα κεφάλαια διαχωρίζονται σε κεφάλαια κατηγορίας 1,2,3 (Tier) αναλόγως της ποιότητάς τους.
Ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση (MCR)	Προκύπτει από υπολογισμό βάση κινδύνων , προκειμένου να δώσει στις κεφαλαιακές απαιτήσεις επίπεδο εμπιστοσύνης 85% σε περίοδο ενός έτους
Κεφάλαιο Φερεγγυότητας (SCR)	Προκύπτει από υπολογισμό βάση κινδύνων , προκειμένου να δώσει στις κεφαλαιακές απαιτήσεις επίπεδο εμπιστοσύνης 99.5% σε περίοδο ενός έτους

Προσθήκη Κεφαλαίων

Η οδηγία παρέχει στις εποπτικές αρχές τη δυνατότητα να απαιτήσουν την προσθήκη κεφαλαίων για τις περιπτώσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων οι οποίες δεν διατηρούν τα απαραίτητα κεφάλαια. Η προσθήκη κεφαλαίου , επιπλέον του υπολογισμένου SCR της επιχείρησης , θα αποτελούν το νέο SCR για την περίοδο κατά την οποία η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται υπό εποπτική παρακολούθηση. Επιπρόσθετα κεφάλαια θα απαιτούνται στις ακόλουθες περιπτώσεις :

- Όταν το προφίλ κινδύνου μιας ασφαλιστικής επιχείρησης παρουσιάζει σημαντικές αποκλίσεις από τις παραδοχές που έλαβαν χώρα για τον υπολογισμό του SCR (είτε αυτό υπολογίστηκε από την τυποποιημένη μέθοδο είτε από εσωτερικό μοντέλο).
- Όταν υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις στο σύστημα εταιρικής διακυβέρνησης της ασφαλιστικής επιχείρησης.

Πριν να προχωρήσουν στην απαίτηση προσθήκης κεφαλαίων, οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να λάβουν υπόψη τα αποτελέσματα της ORSA (Own Risk & Solvency Assessment) αλλά και τα πλήρη αποτελέσματα της έκθεσης του εποπτικού ελέγχου.

Σημαντικό Συμβουλευτικό έγγραφο μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

CP 57 – Advice on Capital Add On

Αποτίμηση στοιχείων Ενεργητικού / Παθητικού

Στο άρθρο 75 της Οδηγίας Solvency II αναφέρεται ότι η αποτίμηση των στοιχείων του Ενεργητικού γίνεται στο ποσό στο οποίο μπορούν να ανταλλαγούν ενώ τα στοιχεία του παθητικού αποτιμώνται στο ποσό στο οποίο μπορούν να μεταβιβαστούν ή να διακανονιστούν.

Τα στοιχεία του παθητικού στην Οδηγία χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες:

- Στις τεχνικές προβλέψεις ή άλλως στις ασφαλιστικές υποχρεώσεις (Insurance Liabilities) και
- στις μη ασφαλιστικές υποχρεώσεις (non-insurance liabilities).

Σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να προχωρήσουν σε σημαντικές τροποποιήσεις στις μεθόδους με τις οποίες αποτιμούν τα στοιχεία του Ενεργητικού και του Παθητικού. Όλες οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις (Ζωής & Ζημιών) θα πρέπει στο εξής να διαχωρίζουν τις τεχνικές προβλέψεις σε βέλτιστη εκτίμηση και περιθωρίου κινδύνου. Ο υπολογισμός του περιθωρίου κινδύνου βασίζεται στο κόστος διατήρησης εποπτικού κεφαλαίου για κινδύνους οι οποίοι θεωρούνται ως μη αντισταθμιζόμενοι (non – hedgable). Αυτή είναι η μέθοδος του «Κόστους κεφαλαίου» (cost of capital method). Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις Ζημιών θα πρέπει να συμπεριλάβουν στις Τεχνικές Προβλέψεις τους ένα περιθώριο (allowance) για την χρονική αποτίμηση του χρήματος (time value of money) σε προεξοφλητική βάση (discounted basis) και είναι αναμενόμενο από τα μέχρι τώρα δεδομένα ότι το αποτέλεσμα της «Βέλτιστης Εκτίμησης» θα διαφέρει από αυτό που ήδη χρησιμοποιείται στους τρέχοντες υπολογισμούς τους. Για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις Ζωής, η μεθοδολογία για την αποτίμηση των προαιρετικών παροχών (discretionary benefits) και των εγγυήσεων αναφέρεται ρητά στην Οδηγία.

Οι απαιτήσεις της Οδηγίας είναι τείνουν να είναι συνεπείς με τις εξελίξεις των IFRS (Φάση 2) χωρίς αυτό να προεξοφλεί ότι στο τελικό στάδιο θα είναι πανομοιότυπες.

Σημαντικό Συμβουλευτικό έγγραφο μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

CP 35 – Advice on valuation of Assets and Liabilities

Τεχνικές Προβλέψεις

Ο τρόπος υπολογισμού των Τεχνικών Προβλέψεων αλλάζει σημαντικά με την Οδηγία Solvency II και θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή από τις ασφαλιστικές εταιρίες. Στα άρθρα 76-86 της Οδηγίας αναφέρεται ο τρόπος υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων η αξία των οποίων μεταφράζεται ως ίση με το άθροισμα της βέλτιστης εκτίμησης συν ένα περιθωρίου κινδύνου. Επίσης κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων λαμβάνονται υπόψη και κάποια επιπρόσθετα στοιχεία όπως οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για την εξυπηρέτηση ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων, ο πληθωρισμός (συμπεριλαμβανομένου και του πληθωρισμού των δαπανών και των αποζημιώσεων) και όλες οι πληρωμές προς αντισυμβαλλομένους και δικαιούχους (συμπεριλαμβανομένων και των μελλοντικών προαιρετικών έκτακτων παροχών) τις οποίες αναμένεται να πραγματοποιήσουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων λαμβάνεται υπόψη και η αξία των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων καθώς και των συμβατικών δικαιωμάτων εκλογής των συμβολαίων και οι ασφαλιστικές και Αντασφαλιστικές υποχρεώσεις πρέπει να ομαδοποιούνται σε ομογενείς ομάδες κινδύνου και τουλάχιστον κατά κατηγορίες δραστηριοτήτων.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 76 - Draft Level 2 Advice on Simplifications for Technical Provisions
- Consultation Paper no. 45 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Simplifications
- Consultation Paper no. 44 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Counterparty Default Adjustment
- Consultation Paper no. 43 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Standards for Data Quality
- Consultation Paper no. 42 - Draft Level 2 Advice on Risk Margin
- Consultation Paper no. 41 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Calculation as a whole
- Consultation Paper no. 40 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Risk Free Interest Rate
- Consultation Paper no. 39 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Best Estimate
- Consultation Paper no. 36 - Draft Level 2 Advice on Special Purpose Vehicles
- Consultation Paper no. 32 - Draft Level 2 Advice on

Technical Provisions - Assumptions about future management actions

- Consultation Paper no. 30 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Treatment of Future Premiums
 - Consultation Paper no. 27 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Segmentation
- Consultation Paper no. 26 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Methods and statistical techniques for calculating the best estimate

Ίδια Κεφάλαια

Η Οδηγία Solvency II προχωρά σε διαχωρισμό των Ιδίων Κεφαλαίων σε δύο βασικές κατηγορίες :

- Βασικά ίδια κεφάλαια (θετική διαφορά μεταξύ ενεργητικού – παθητικού και υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης)
- Συμπληρωματικά Ίδια Κεφάλαια (στοιχεία άλλα πλην των βασικών ιδίων κεφαλαίων τα οποία μπορεί να χρησιμοποιηθούν στην απορρόφηση ζημιών όπως το μη καταβληθέν μετοχικό κεφάλαιο , πιστωτικές επιστολές και εγγυήσεις κλπ).

Οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να προβούν σε έγκριση των συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων.

Η Οδηγία προχωρά σε διαχωρισμό των Ιδίων Κεφαλαίων σύμφωνα με τον σκοπό που εξυπηρετούν. Δηλαδή, υπάρχουν τα κεφάλαια τα οποία συμβάλουν στην πλήρη απορρόφηση ζημιών με σκοπό τη συνέχιση των εργασιών της επιχείρησης (full loss absorbency on a going concern basis) και στα κεφάλαια τα οποία προστατεύουν τους δικαιούχους /πιστωτές της επιχείρησης σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Αυτό γίνεται με την μέθοδο της διαβάθμισης (subordination). Δηλαδή , στην περίπτωση αφερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης , οι αρχικές ζημιές θα επηρεάσουν τους μετόχους και όχι τους ασφαλισμένους.

Τα ίδια κεφάλαια ταξινομούνται σε τρεις βασικές κατηγορίες σύμφωνα με την ποιότητα τους. Τα ίδια κεφάλαια που ταξινομούνται ως κεφάλαια πρώτης κατηγορίας (tier 1) είναι τα κεφάλαια που διαθέτουν την υψηλότερη ποιότητα και έχουν την δυνατότητα να απορροφήσουν πλήρως ζημιές σε συστηματική βάση. Αναλογικά, τα στοιχεία που θα χαρακτηριστούν ως κεφάλαια πρώτης κατηγορίας (tier 1) στα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια , θα πρέπει να είναι σημαντικά υψηλότερα από το ένα τρίτο του συνόλου των ιδίων κεφαλαίων. Επίσης , τα χρηματοοικονομικά εργαλεία που θα χαρακτηριστούν ως κεφάλαια πρώτης κατηγορίας (tier 1) θα πρέπει να έχουν εξοφληθεί στο ακέραιο της αξίας τους

ενώ όλα τα επιλέξιμα κεφάλαια (Tier 2 & Tier 3) θα πρέπει στο σύνολο τους να συνεισφέρουν στη αποφυγή πιθανής αφερεγγυότητας.

Τα κεφάλαια της Πρώτης κατηγορίας θα πρέπει να απορροφούν πλήρως πιθανές ζημιές για την συνέχιση των εργασιών της ασφαλιστικής επιχείρησης (ακόμα και στην περίπτωση εκκαθάρισης). Τα κεφάλαια Δεύτερης & Τρίτης κατηγορίας θα πρέπει να απορροφούν πλήρως τις απαιτήσεις εκκαθάρισης.

Τα ίδια κεφάλαια θα πρέπει επίσης να έχουν διάρκεια ανάλογη με αυτή των ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης, θα πρέπει να είναι απαλλαγμένα από απαιτήσεις ή κίνητρα εξαγοράς τους στην ονομαστική αξία και τέλος θα πρέπει να είναι απαλλαγμένα από υποχρεώσεις ή βάρη.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι οι Κατηγορίες Κεφαλαίων είναι άμεσα συνδεδεμένες με το MCR και το SCR (Ελάχιστες Κεφαλαιακές Απαιτήσεις και Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας) της ασφαλιστικής επιχείρησης. Το MCR πρέπει να καλύπτεται αποκλειστικά από κεφάλαια πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Τα κεφάλαια πρώτης κατηγορίας στο MCR πρέπει να είναι τουλάχιστον της τάξεως του 50% του MCR. Το SCR μπορεί να καλυφθεί και από τις τρεις κατηγορίες κεφαλαίων αλλά τουλάχιστον το ένα τρίτο του θα πρέπει να καλύπτεται με κεφάλαια Πρώτης Κατηγορίας , ενώ τα κεφάλαια Τρίτης Κατηγορίας δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνουν το ένα τρίτο του SCR.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 46 - Draft Level 2 Advice on Own Funds - Classification and Eligibility
- Consultation Paper no. 29 - Draft Level 2 Advice on Own Funds - Criteria for supervisory approval of ancillary own funds

Τυποποιημένη μέθοδος για τον υπολογισμό του SCR & MCR

Η Οδηγία Solvency II υιοθετεί μια νέα μέθοδο υπολογισμού των απαιτούμενων κεφαλαίων φερεγγυότητας και εισαγάγει δύο βασικούς όρους: το MCR (Minimum Capital Requirement ή Ελάχιστη Κεφαλαιακή Απαίτηση) και το SCR (Solvency Capital Requirement ή Κεφάλαιο Φερεγγυότητας).

Ο υπολογισμός του MCR έχει ως σκοπό την απεικόνιση του ελάχιστου κεφαλαίου φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης κάτω του οποίου οι ασφαλισμένοι και όλοι οι δικαιούχοι είναι εκτεθειμένοι σε μη αποδεκτό επίπεδο κινδύνου εάν η ασφαλιστική επιχείρηση συνεχίσει τις εργασίες της.

Ο υπολογισμός του SCR έχει ως σκοπό την απεικόνιση του απαιτούμενου κεφαλαίου που δίνει την δυνατότητα στην ασφαλιστική επιχείρηση να απορροφά ζημιές σε επίπεδο εμπιστοσύνης 99.5% σε ορίζοντα ενός έτους.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν θέλουν να χρησιμοποιήσουν Εσωτερικό Μοντέλο για τον υπολογισμό του SCR , θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν την τυποποιημένη μέθοδο (Standard Formula) προκειμένου να καθορίσουν απαιτούμενο SCR.

Είναι σημαντικό όλες οι Ασφαλιστικές επιχειρήσεις να εξοικειωθούν με την δομή και την εφαρμογή της τυποποιημένης μεθόδου το συντομότερο δυνατό μέσω της συμπλήρωσης άσκησης ποσοτικών επιπτώσεων (QIS).

Στην περίπτωση που η ασφαλιστική επιχείρηση δεν καλύπτει το MCR , τότε υπόκειται σε εποπτική παρέμβαση και γι αυτό τον λόγο το MCR πρέπει να υπολογίζεται και να αναφέρεται στις εποπτικές αρχές σε τριμηνιαία βάση , σε αντίθεση με το SCR το οποίο υπολογίζεται και αναφέρεται στις εποπτικές αρχές σε ετήσια βάση.

Στην περίπτωση που η ασφαλιστική επιχείρηση δεν καλύπτει το SCR , θα πρέπει να ενημερώσει άμεσα τις εποπτικές αρχές εντός διμήνου και να προσκομίσει ένα ρεαλιστικό σχέδιο ανάκαμψης προκειμένου να καλύψει το απαιτητό SCR εντός εξαμήνου.

Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας (SCR)

Η έννοια της ύπαρξης Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας (Solvency Capital Requirement) είναι καινοτόμος στην ασφαλιστική νομοθεσία και περιγράφεται αναλυτικά στα άρθρα 100 -127 της οδηγίας Solvency II. Συνεπώς , οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στον υπολογισμό τους. Δίδεται δυνατότητα υπολογισμού του SCR είτε μέσω της χρήσης της τυποποιημένης μεθόδου (standard formula) είτε μέσω της χρήσης εσωτερικού μοντέλου / υποδείγματος (internal model).

Οι Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας (SCR) διαμορφώνονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ποσοτικοποιημένοι κίνδυνου στους οποίους είναι εκτεθειμένη η ασφαλιστική επιχείρηση. Αντιστοιχούν στην αξία σε κίνδυνο (Value at risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων με επίπεδο εμπιστοσύνης 99.5% για την περίοδο ενός έτους.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπολογίζουν τις Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας τουλάχιστον μια φορά ετησίως και αναφέρουν το αποτέλεσμα του υπολογισμού στις Εποπτικές Αρχές ενώ παράλληλα εξασφαλίζουν ότι διαθέτουν τα επιλέξιμα ίδια κεφάλαια που καλύπτουν τις Κεφαλαιακές Απαιτήσεις Φερεγγυότητας. Στην περίπτωση απόκλισης από τις παραδοχές

του προφίλ κινδύνου , η επιχείρηση οφείλει να υπολογίσει εκ νέου τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας και να ενημερώσει τις εποπτικές αρχές.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 77 - Draft Level 2 Advice on Simplification for SCR
- Consultation Paper no. 75 - Draft Level 2 Advice on Undertaking Specific Parameters for SCR
- Consultation Paper no. 54 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Loss Absorbing Capacity of Technical Provisions
- Consultation Paper no. 53 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Operational Risk
- Consultation Paper no. 52 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Reinsurance Mitigation
- Consultation Paper no. 51 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Counterparty Default Risk
- Consultation Paper no. 50 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Health Underwriting Risk
- Consultation Paper no. 49 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Life Underwriting Risk
- Consultation Paper no. 48 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Non-life Underwriting Risk
- Consultation Paper no. 47 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Market Risk
- Consultation Paper no. 31 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Allowance of financial mitigation techniques
- Consultation Paper no. 28 - Draft Level 2 Advice on SCR Standard Formula - Counterparty default risk

Ελάχιστες Κεφαλαιακές Απαιτήσεις (MCR)

Οι Ελάχιστες Κεφαλαιακές Απαιτήσεις αντιστοιχούν σε ένα ποσό επιλέξιμων βασικών ιδίων κεφαλαίων κάτω από το οποίο οι αντισυμβαλλόμενοι και οι δικαιούχοι εκτίθενται σε μη αποδεκτό επίπεδο κινδύνου εάν η ασφαλιστική επιχείρηση συνεχίσει την δραστηριότητα της.

Το απόλυτο κατώτατο όριο των Ελάχιστων Κεφαλαιακών Απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 129 παρ(δ) ορίζεται σε :

- 2.200.000 € για ασφαλιστικές επιχειρήσεις Ζημιών
- 3.200.000 € για ασφαλιστικές επιχειρήσεις Ζωής
- 3.200.000 € για Αντασφαλιστικές επιχειρήσεις

Οι Ελάχιστες Κεφαλαιακές Απαιτήσεις υπολογίζονται ως γραμμική συνάρτηση ενός συνόλου (ή υποσυνόλου) των τεχνικών αποθεμάτων , των εγγεγραμμένων ασφαλίσεων , των κεφαλαίων σε κίνδυνο , του αναβαλλόμενου φόρου και των διοικητικών δαπανών. Οι μεταβλητές αυτές μειώνονται μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 73 - Draft Level 2 Advice on Calibration of the MCR
- Consultation Paper no. 72 - Draft Level 2 Advice on Calibration of the health- underwriting risk
- Consultation Paper no. 71 - Draft Level 2 Advice on Calibration of the non-life underwriting risk
- Consultation Paper no. 70 - Draft Level 2 Advice on Calibration of the market risk sub-module
- Consultation Paper no. 69 - Draft Level 2 Advice on Design of the Equity risk sub-module
- Consultation Paper no. 55 - Draft Level 2 Advice on MCR calculation

Επενδύσεις

Η Οδηγία Solvency II εισάγει την αρχή του Συνετού Επενδυτή και περιγράφει την λειτουργία των Επενδύσεων εντός μιας ασφαλιστικής επιχείρησης στα άρθρα 132- 135.

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις , σύμφωνα με την αρχή του Συνετού Επενδυτή , επενδύουν μόνο σε στοιχεία και μέσα οι κίνδυνοι των οποίων μπορούν να είναι μετρήσιμοι , αναγνωρίσιμοι και μπορούν να τύχουν παρακολούθησης, διαχείρισης, ελέγχου και αναφοράς.

Τα περιουσιακά στοιχεία που προορίζονται για την κάλυψη των τεχνικών αποθεμάτων επενδύονται με τρόπο κατάλληλο προς τη φύση και την διάρκεια των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Επίσης , οι επενδυτικοί κίνδυνοι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό των συνολικών αναγκών φερεγγυότητας γι αυτό πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις κατηγορίες των επιλέξιμων επενδύσεων καθώς και στην επιβάρυνση που ενδέχεται να επιφέρουν στα συνολικά κεφάλαια φερεγγυότητας της επιχείρησης.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 63 - Draft Level 2 Advice on Repackaged loans investments
- Consultation Paper no. 36 - Draft Level 2 Advice on Special Purpose Vehicles

Ποιότητα Στατιστικών Στοιχείων

Η οδηγία Solvency II αναφέρεται και στη διασφάλιση της ποιότητας , της καταλληλότητας, της ακρίβειας και την πληρότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ενώ παράλληλα επεξηγεί τις περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν προσεγγίσεις (approximations) και προσαρμογές (adjustments) στους υπολογισμούς αυτούς.

Αναφέρει επίσης τρόπους πιθανής αντιμετώπισης προβλημάτων που θα προκύψουν από την έλλειψη στοιχείων / δεδομένων και για την χρήση της αρχής της αναλογικότητας (proportionality) από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Τέλος, αναφέρεται και στην διαχείριση της ποιότητας των δεδομένων , στον τρόπο συλλογής και επεξεργασίας τους και στους ρόλους των εσωτερικών ελεγκτών και των αναλογιστών της επιχείρησης στον τομέα αυτό.

Τα δεδομένα θα θεωρούνται ποιοτικά εάν είναι κατάλληλα, ολοκληρωμένα, και ακριβή. Η καταλληλότητα και η πληρότητα τους θα πρέπει να κρίνεται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου ενώ η ακρίβεια τους θα πρέπει να κρίνεται σε επίπεδο συμβολαίου.

Κατάλληλα δεδομένα είναι :

- Τα δεδομένα που προορίζονται ακριβώς για τον σκοπό για τον οποίο συλλέγονται.
- Τα δεδομένα που είναι σχετικά με το σύνολο των κινδύνων που αναλύονται.
- Τα δεδομένα που είναι αντιπροσωπευτικά του χαρτοφυλακίου υποχρεώσεων το οποίο αποτιμάται.

Ολοκληρωμένα δεδομένα είναι :

- Τα δεδομένα που αφορούν σε όλους τους κινδύνους που επηρεάζουν το χαρτοφυλάκιο των υποχρεώσεων προς αποτίμηση.
- Τα δεδομένα που επιτρέπουν την αναγνώριση των τάσεων και την κατανόηση της συμπεριφοράς των επικείμενων κινδύνων.
- Τα δεδομένα που έχουν ιστορικότητα.

Ακριβή δεδομένα είναι :

- Τα δεδομένα τα οποία είναι απαλλαγμένα από λάθη και παραλείψεις.
- Τα δεδομένα που καταγράφονται επαρκώς και με συνέπεια.
- Τα δεδομένα στα οποία μπορούν να βασιστούν οι διοικητικές αποφάσεις.

Σημαντικό Συμβουλευτικό έγγραφο μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 43 - Draft Level 2 Advice on Technical Provisions - Standards for Data Quality

Εσωτερικά Μοντέλα για τον Υπολογισμό των Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας

Σύμφωνα με την Οδηγία Solvency II , οι Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις θα έχουν την δυνατότητα να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις είτε με την χρήση της τυποποιημένης μεθόδου (Standard Formula) , είτε εναλλακτικά με την χρήση των Εσωτερικών Μοντέλων (Internal Models) , είτε με την μερικώς χρήση Εσωτερικών Μοντέλων (Partial Internal Models) , τα οποία μπορούν να προσαρμόσουν σύμφωνα με τις κεφαλαιακές ανάγκες των εργασιών τους.

Ορισμός Εσωτερικού Μοντέλου για τον Υπολογισμό των Κεφαλαιακών Απαιτήσεων Φερεγγυότητας

Εσωτερικό Μοντέλο είναι ένα σύστημα καταγραφής και επιμέτρησης κινδύνου , το οποίο έχει αναπτυχθεί εσωτερικά από την ίδια την ασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να αναλύσει ειδικά για την συγκεκριμένη επιχείρηση την θέση κινδύνου της επιχείρησης , να ποσοτικοποιήσει τους κινδύνους που η επιχείρηση αντιμετωπίζει και να καθορίσει τα αναγκαία κεφάλαια αντιστάθμισης των κινδύνων αυτών. Ακόμα και στην περίπτωση χρήσης ενός Εσωτερικού Μοντέλου (ή μερικώς εσωτερικού μοντέλου) η ασφαλιστική επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να ρυθμίσει το Εσωτερικό Μοντέλο σύμφωνα

με τις εποπτικές απαιτήσεις για το SCR , δηλαδή στο επίπεδο εμπιστοσύνης του 99.5% σε περίοδο ενός έτους.

Εμπλεκόμενα στελέχη εντός της ασφαλιστικής επιχείρησης για την δημιουργία Εσωτερικών Μοντέλων για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων Φερεγγυότητας

Στελέχη	Απαιτούμενη δράση
Διοικητικό Συμβούλιο	Λήψη αποφάσεων
Ανώτερα Στελέχη	Λήψη αποφάσεων και παρακολούθηση εφαρμογής
Τμήμα Διαχείρισης Κινδύνου (Risk Management)	Βασική Συμμετοχή
Τμήμα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης (Finance)	Ενεργή εμπλοκή στην εφαρμογή
Τμήμα Αναλογιστικής	Ενεργή εμπλοκή στην εφαρμογή
Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου	Συνεισφορά στην εφαρμογή

Προκειμένου να προχωρήσει μια ασφαλιστική επιχείρηση στην χρήση ενός Εσωτερικού Μοντέλου θα πρέπει να διενεργήσει τις απαιτούμενες δοκιμές που αναφέρονται αναλυτικά στα άρθρα 112 – 127 και να πληροί τις απαιτούμενες προδιαγραφές για την χρήση των εσωτερικών υποδειγμάτων.

Οι απαιτούμενες δοκιμές και τα πρότυπα για την έγκριση Εσωτερικού Μοντέλου υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας είναι τα ακόλουθα :

Δοκιμή Χρήσεως - Use test

Προκειμένου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της Δοκιμής Χρήσεως - Use test θα πρέπει να ακολουθηθούν κάποιες συγκεκριμένες αρχές. Πρώτη αρχή είναι η αρχή Θεμελίωσης (foundation principle) στην οποία πρακτικά εξηγείται ότι η χρήση Εσωτερικού Μοντέλου είναι σημαντική για την επιχείρηση προκειμένου η επιχείρηση να προχωρεί στην συστηματική βελτίωση του μοντέλου για την αποτελεσματική λειτουργία της. Η αρχή αυτή απαιτεί τα ακόλουθα :

- Τα ανώτερα στελέχη της επιχείρησης , συμπεριλαμβανομένου και του Διοικητικού Συμβουλίου, θα πρέπει να αντιλαμβάνονται την λειτουργία του Εσωτερικού Μοντέλου.
- Το Εσωτερικό Μοντέλο θα πρέπει να είναι ανάλογο του επιχειρηματικού μοντέλου της επιχείρησης.

- Το εσωτερικό μοντέλο θα πρέπει να καλύπτει επαρκώς τους κινδύνους που αντιμετωπίζει η επιχείρηση προκειμένου να αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο για διοικητικές αποφάσεις.
- Το Εσωτερικό μοντέλο θα πρέπει να είναι επαρκώς ολοκληρωμένο και να άπτεται του συστήματος διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης.
- Το Εσωτερικό μοντέλο θα πρέπει να είναι σε θέση να βελτιώνει της διοικητικές αποφάσεις.

Διακυβέρνηση Εσωτερικών Μοντέλων (Internal models governance)

Η διακυβέρνηση σε υψηλό επίπεδο του Εσωτερικού Μοντέλου, αποτελεί ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης. Το Διοικητικό Συμβούλιο μεταξύ άλλων θα πρέπει να :

- Εγκρίνει την εφαρμογή του Εσωτερικού Μοντέλου
- Αποφασίζει τη στρατηγική κατεύθυνση του Εσωτερικού Μοντέλου
- Να συμφωνήσει προκαταβολικά σε πιθανές βασικές τροποποιήσεις.

Η λεπτομερής διακυβέρνηση του Εσωτερικού Μοντέλου αποτελεί ευθύνη του τμήματος Διαχείρισης Κινδύνου. Το τμήμα Διαχείρισης Κινδύνου μεταξύ άλλων θα πρέπει να :

- Σχεδιάσει και να εφαρμόσει το Εσωτερικό Μοντέλο
- Να δοκιμάσει και να επικυρώσει το Εσωτερικό Μοντέλο
- Να τεκμηριώσει γραπτώς τις λειτουργίες του Εσωτερικού Μοντέλου
- Να προχωρήσει σε ανάλυση της απόδοσης του Εσωτερικού Μοντέλου
- Να εισηγηθεί πιθανές βελτιώσεις του Εσωτερικού Μοντέλου.

Πρότυπα ποιότητας στατιστικών στοιχείων

Η δυνατότητα πρόβλεψης της κατανομής πιθανοτήτων (probability distribution forecast) αποτελεί ίσως το σημαντικότερο στοιχείο στη λειτουργία του Εσωτερικού Μοντέλου και για αυτό το λόγο οι CEIOPS καθορίζουν αναλυτικά τις ανάγκες σε δεδομένα προκειμένου το Εσωτερικό Μοντέλο να συμμορφώνεται με τα στατιστικά πρότυπα για την έγκριση του.

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να παρέχει στοιχεία για την επάρκεια των αναλογιστικών και στατιστικών μεθόδων οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν στο Εσωτερικό Μοντέλο.

Παράλληλα , η ποιότητα των στοιχείων που απαιτείται για όλα τα δεδομένα της Οδηγίας Solvency II , απαιτείται και στα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή ενός Εσωτερικού Μοντέλου.

Πρότυπα βαθμονόμησης – Calibration Standards

Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι ελεύθερες να χρησιμοποιούν περίοδο κινδύνου της επιλογής τους προκειμένου να υπολογίσουν το 99,5% VAR σε χρονικό ορίζοντα ενός έτους. Η χρονική περίοδος καθώς και τα είδη των κινδύνων που θα επιλεχθούν θα πρέπει να αιτιολογηθούν επαρκώς από την επιχείρηση προκειμένου να διασφαλιστούν τα ακόλουθα:

- Το μοντέλο λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις χρονικές επιπτώσεις
- Το μοντέλο λαμβάνει επαρκώς υπόψη και διαχειρίζεται τους σημαντικούς σε κινδύνους σε χρονικό ορίζοντα ενός έτους.
- Δίδεται η πρέπουσα σημασία στα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο.

Διανομή κερδών και ζημιών (Profit and loss attribution)

Η απόδοση κερδών και ζημιών για κάθε βασική επιχειρηματική μονάδα θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από διαφανείς διαδικασίες και θα πρέπει να δικαιολογεί ένα μεγάλο μέρος των ετήσιων κερδών της επιχείρησης. Η διανομή θα πρέπει να είναι εργαλείο επικύρωσης του εσωτερικού μοντέλου.

Νομιμοποίηση / επικύρωση (validation)

Στην οδηγία αλλά και στο σχετικό συμβουλευτικό έγγραφο επεξηγείται αναλυτικά η πολιτική επικύρωσης, ο τρόπος με τον οποίο αντιπαρατίθενται τα αποτελέσματα που προκύπτουν από τις δοκιμές χρήσεως του εσωτερικού μοντέλου σε σχέση με την εμπειρία των στελεχών που ευθύνονται για την ορθή λειτουργία του εσωτερικού μοντέλου, ο τρόπος με τον οποίο ελέγχεται η ευρωστία (robustness) του μοντέλου και τα σενάρια που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των δοκιμών χρήσεως.

Πρότυπα τεκμηρίωσης (documentation standards)

Η γραπτή τεκμηρίωση της λειτουργίας του εσωτερικού μοντέλου θα πρέπει να είναι λεπτομερής, περιεκτική και επαρκής σε σημείο που να επιτρέπει σε ένα ανεξάρτητο παρατηρητή να γνωμοδοτεί για το κατά πόσο το εσωτερικό μοντέλο είναι συμβατό με τις απαιτήσεις της Οδηγίας. Η τεκμηρίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει τις διάφορες σχεδιαστικές και λειτουργικές λεπτομέρειες του μοντέλου, την λεπτομερή ανάλυση της θεωρίας, των παραδοχών, της μαθηματικής και εμπειρικής βάσης του μοντέλου και τέλος των συνθηκών που θα πρέπει να επικρατούν εντός της επιχείρησης προκειμένου η λειτουργία του εσωτερικού μοντέλου να είναι αποτελεσματική.

Εξωτερικά Μοντέλα και δεδομένα

Τέλος, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να επεξηγήσουν τον πιθανό ρόλο εξωτερικών μοντέλων και δεδομένων στη διαμόρφωση του δικού τους εσωτερικού υποδείγματος και θα πρέπει να συμπεριλάβουν και σχετική αξιολόγηση των επιπτώσεων αυτών στο SCR. Θα πρέπει επίσης να έχουν διαμορφώσει (και να αναθεωρούν αναλόγως σε τακτικά χρονικά διαστήματα) τις απαραίτητες στρατηγικές αξιολόγησης και αναθεώρησης του εσωτερικού μοντέλου βάση της ακεραιότητας και της επάρκειας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται από εξωτερικά μοντέλα ή δεδομένα.

Σημαντικά Συμβουλευτικά έγγραφα μέτρων εφαρμογής CEIOPS :

- Consultation Paper no. 56 - Draft Level 2 Advice on Tests and Standards for Internal Model Approval
- Consultation Paper no. 65 - Draft Level 2 Advice on Partial Internal Models